

være lige så godt, som det i den nugældende lov, der siger, at der altid skal være tilstrækkeligt med sygestier? Eller er der et rigtig godt grundlag for at sige, hvorfor man har valgt tallet 5 pct.?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Problemet med de nuværende og gældende regler er, at dem kan man aldrig håndhæve, fordi der kun er en teoretisk vinkel om, at der skal være et tilstrækkeligt antal sygestier. Det er meget upræcist, og derfor kan man ikke sådan kontrollere det.

Hvad angår det med de 5 pct., som vi har valgt, vil jeg bede hr. Allan Niebuhr om også at læse ordentligt efter – der står faktisk *mindst* 5 pct. Og det er naturligvis klart, at man aldrig kan sige, at det er nøjagtig 5 pct., men vi skriver mindst 5 pct., fordi der kan blive brug for væsentlig mere, hvis der er et stort sygdomsudbrud, men det har vi faktisk dækket ind. Så det er rigtigt, ja, 5 pct. er ikke et magisk tal. Det er valgt for at få et fast tal, som kan indebære, at der er sygestier til rådighed.

Og så skal jeg lige tilføje, at det jo er et forslag, der umiddelbart kan gennemføres.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Så bliver jeg alligevel nødt til at tage ordet igen, for så vil jeg spørge direkte, hvad angår det med de mindst 5 pct. sygestier, når vi nu snakker lovgivning: Er det ikke fuldstændig identisk rent lovgivningsmæssigt at måle efter det som at måle efter begreber som et tilstrækkeligt antal sygestier eller tilstrækkeligt med halm? Vi har jo tidligere snakket om, at det her med et mål, som ikke er fastsat, er utrolig svært at lovgive ud fra og håndhæve en lov efter.

Skal vi ikke blive enige om, at mindst 5 pct. er nøjagtig lige så konkret som tilstrækkeligt med halm og tilstrækkeligt med sygestier?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nej, det kan vi slet ikke blive enige om. Det er meget stærkt forskelligt, for med hensyn til det nuværende lovgrundlag kan man i forbindelse med en dyrevelfærdskontrol ikke – når der kommer besøg af sådan en, hvad der sker meget sjældent, men det sker dog engang imellem – kunne gå ind og påpege, at der ikke er sygestier til rådighed. Det vil man kunne, når det er et fast

tal, man går ud fra. Og derfor er det ret vigtigt, at vi har et fast antal stier til rådighed til de syge dyr.

Det betyder nemlig også, at de bliver benyttet i langt højere grad, end hvis man ikke har et antal, der står tomme og er klar til at modtage syge dyr.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så får ordføreren lov at smutte, tak til SF's ordfører. Og vi går videre til Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Enhedslisten opfatter spørgsmålet om søers skuldarsår som et meget tydeligt symptom på, at der er noget grundlæggende galt med den måde, som vi driver landbrugsproduktion på i Danmark, og den måde, vi behandler dyr på i den sammenhæng.

Vi mener sådan set også, at de informationer, der er kommet frem om væksten i mængden af søer med skuldarsår, jo formentlig dækker over en langt mere alvorlig situation, og det baserer vi bl.a. på den viden, vi har om, hvordan antallet af søer, som bliver eksporteret, er eksploderet i løbet af de sidste 10 år, og også at antallet af søer til destruktion i de samme år siden 1996 er eksploderet. Så meget tyder altså på, at vi grundlæggende har at gøre med meget alvorlige problemer.

Enhedslisten vil ikke forsøge at tage æren for det her forslag, og det vil vi ikke af den simple grund, at det jo er et meget beskedent forslag, og det er også et forslag, der næppe isoleret set vil kunne løse alle de problemer, der i dag eksisterer med skuldarsår, og i hvert fald ikke alle de problemer, der eksisterer med dyrevelfærd i vores svineproduktion.

Men der er ingen tvivl om, at forslaget vil kunne gøre livet mindre slemt for søerne, og derfor er der selvfølgelig tale om en forbedring. Samtidig med er det jo et forslag, som indeholder en række mindre, ikke særlig omkostningskrævende forandringer, og det synes jeg faktisk er ret vigtigt, for Enhedslisten ønsker ikke at medvirke til, at vi pålægger en masse store investeringer i forbindelse med ændringer af staldbygninger og staldinventar, som ikke afgørende løser de problemer, vi har med svineproduktionen i Danmark. For hvis man gennemfører nogle mindre forbedringer, som er meget omkostningskrævende, vil det jo for alvor udsætte muligheden for på lidt længere sigt at få gennem-